

до Него изъ града и просилъ Го да остане у нихъ. Господь провелъ два дни въ Сихарь, и въ това время число то на вѣрующи-тѣ ся увеличило. Граждане-тѣ Сихарески говорили на таѣж женѣ: „сега ный вѣрваме не само по твои-тѣ думы, но и сами чухме ученіе-то Му, и знаемъ, че Той е воистинѣ Христосъ Спаситель міра“.

ГЛАВА XXII.

ИСЦЕЛЕНИЕ НА ВЕЛМОЖСКИЯ СЫПЬ ВЪ КАПЕРНАУМЪ.

Подирь два-та дена, проведены въ Сихарь, Иисусъ Христосъ отишълъ въ Галилею; тамъ го пріели съ радость. Жители-тѣ Галилейски ходили въ Іерусалимъ за праздника на Пасхѣ-тѣ и были свидѣтели на всичкы-тѣ работы, които съвѣршилъ тамъ Иисусъ Христосъ. Слава-та Му ся прочула по всичкѣ-тѣ онаї странѣ.

Въ Капернаумъ, който былъ единъ отъ найбогаты-тѣ градове Галилейски, живѣялъ нѣкой си чиновникъ, почитаемый отъ всякого, заради важность-тѣ на службѣ-тѣ, на којто ся намиралъ. Тойзи чиновникъ ималъ само единъ синъ, и той лежалъ на смерть: всѣкѣ минутѣ чакали послѣднія му часъ.

Опечаленныя-тѣ баща, като чулъ, че ся возврънилъ Иисусъ Христосъ изъ Іудея въ Галилея, и че ся намиралъ въ то время въ Канѣ, която ся намирала не повече отъ единъ часъ пѣтъ далече отъ Капернаумъ, незабавно отишълъ тамъ и, като пашълъ Иисуса Христа, молилъ Го да иде у него дома, за да исцѣли сына му. Иисусъ Христосъ му рекълъ: „вы инакъ не вѣрвате, освѣнь ако видите чудеса.“ — „Господи,“ говорилъ чиновника-тѣ, „побѣрзай, доклѣ още не е умрѣлъ синъ ми.“ — „Иди си дома,“ казалъ Спаситель: „сынъ ти е здравъ.“ Чиновника-тѣ повѣрвалъ думѣ-тѣ на Господа и возврънилъ ся дома. При влизаніе-то му въ кѫщи, го посрѣдникли слугы-тѣ